
ПРОБЛЕМА ЗЛОЧИННОСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ КРИМІНОЛОГІЇ

*Досінчук Катерина Федорівна,
студентка 4-го курсу
Академії адвокатури України*

З розвитком цивілізації, економіки, з появою нових формацій з'являються і нові суспільні відносини, які потребують законодавчого регулювання. Разом з цим змінюється і характер злочинності, мета, умови, способи і засоби здійснення суспільно небезпечних діянь. Причому такі зміни відбуваються постійно і тому вони потребують безперервного спостереження і врегулювання, а тому і постійного реформування законодавства.

Через такі зміни і виникає чимало проблем в кримінології на сучасному етапі розвитку. А виникнення проблем в свою чергу потребує їх вирішення, регулювання, яке неможливе без реформування законодавства, що регулює всі ті питання, які пов'язані з кримінологією.

А.П. Закалюк до проблем кримінології відносить:

- проблема злочинності, а саме проблема адекватного уявлення про сутність і розмір злочинності в Україні;
- більш глибоке осмислення проблеми особи злочинця, детермінації та механізму злочинних проявів;
 - взаємозв'язок злочинної поведінки і фонові поведінки (некриміналізованої, девіантної);
 - причини та умови злочинних проявів;
 - профілактика та попередження злочинності на сучасному етапі;
 - розроблення заходів протидії злочинності;
 - враховування знань кримінологів і їх професійних можливостей в практичній діяльності [2,34].

Долгова А.І. стверджує, злочинність завжди займала одне з перших місць серед найбільш гострих проблем, що турбують громадську думку. У другій половині двадцятого століття в різних державах її ставили за значимістю на друго-третьє місце. Про проблеми злочинності, як правило, висловлюються всі, вважаючи, що ці проблеми досить очевидні. Більшість політиків, прагнучих до влади, перш за все обіцяють покінчити з розгулом злочинності. Виступи політиків, громадських діячів, матеріали засобів масової інформації завжди сприймаються з живим інтересом. Це зрозуміло, оскільки зачіпаються життєво важливі, такі, що стосуються кожної людини питання. При цьому, як правило, освітлює найбільш очевидне в проблемі злочинності помітне багатом, незрідка висловлюються погляди, досить поширені в громадській думці, тут же пропонуються певні рішення. Ці рішення на перший погляд здаються і сповна радикальними, і що реалізуються в короткий термін. Але досвід показує, що такого роду «прості» рішення лише на дуже нетривалий час змінюють положення справ, потім злочинність знов починає зростати: змінюються або форми кримінальної поведінки, або місця скоювання злочинів [2, 55].

У 1998 р. було створено Кримінологічну асоціацію України, завдання якої полягає в об'єднанні й координації зусиль вчених і практичних працівників щодо розвитку кримінології.

У цьому зв'язку необхідно зазначити також плідну діяльність секції кримінального права та кримінології Інституту держави і права ім. Корецького НАН України, Міжвідомчого науково-дослідного центру при Президентській

координаційній раді з боротьби з корупцією та організованою злочинністю й Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності в Харкові.

Александров Ю.В. вважає, серед важливих напрямів кримінологічних досліджень в Україні останніми роками виокремлюються проблеми організованої та професійної злочинності, економічної злочинності, злочинності неповнолітніх і молоді, питання попередження злочинності, попередження та прогнозування рецидивної злочинності, кримінальної психології. Потреби практики висувають кримінологічну науку на відповідне місце в системі правоохоронних органів [3, 24-25].

Тому з вищевикладеного можна зробити висновок, що з розвитком кримінології збільшується і кількість питань, які необхідно досліджувати та вирішувати.

Список використаних джерел:

1. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 кн. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – С.34
2. Долгова А.И. Кримінологія. – Норма.- 2005 г. – С. 55
3. Ю. В. Александров, А. П. Гель, Г. С. Семаков. Кримінологія.- Курс лекцій. – К.: 2002 р. – С. 24-25

Науковий керівник – Кікалішвілі Марія Вікторівна, доцент Академії адвокатури України, кандидат юридичних наук.

ВІКОВІ ОБМЕЖЕННЯ В КРИМІНАЛЬНІЙ ВІПОВІДАЛЬНОСТІ ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВОВИХ КОЛІЗІЙ

*Карпенко Оксана Іванівна,
студентка 3 курсу юридичного факультету
Харківського національного університету
імені В.Н.Каразіна*

Боротьба із злочинністю неповнолітніх є однією з найважливіших і складних проблем сьогодення. Ті зміни, які відбуваються у злочинному середовищі серед неповнолітніх, викликають занепокоєння і потребують рішучих, енергійних та цілеспрямованих дій. За останні десять років злочинність неповнолітніх зростає приблизно удвічі, тоді як підлітково-юнацьке населення зменшилося на 15-20% [1]. Безумовно, цьому сприяють політичні та економічні негаразди, що склалися в нашій країні. Не останню роль в цьому негативному для нашого суспільства процесі відіграє також і таке явище як акселерація підлітків[2, 51].

Кримінальна відповідальність неповнолітніх має свою специфіку, яка обумовлена як соціально-психологічними особливостями неповнолітньої особи, так і кримінологічною характеристикою злочинів, що здійснюються цією категорією правопорушників.

Така специфіка, безумовно, впливає на характер покарання, на його каральний зміст. З цього приводу говориться, що аналіз всього комплексу кримінально-законодавчих норм про кримінальну відповідальність неповнолітніх, що створений для підлітків режим відповідальності істотно більш пільговий ніж дорослим злочинцям при рівних обставинах.